

scandal beauty

Biografi

2000/En början

Den 18:e december 1999 vandrade jag och min vän Erik Öhman på en frostig cykelväg ner mot Säfte Centrum diskuterades låtars uppbyggnad.

Jag hade uttröt att en enorm del av alla låtar som skrivs utgörs av tonika, subdominant och dominant, dvs en kadens. Populärkulturens musik är särdeles intressant för mig så jag nynnade på en nedåtgående kadens och sjöng: "Well I was walking off the street on a foggy Sunday, thought I'd runaway from home but returned on Monday" Det kom direkt. Melodin var improviserad, min inspiration fick sig en kick.

"Den där lät bra" sade Erik "Jag ska skriva en gåpåaktig poplåt" sade jag. När jag kommit hem satte jag mig vid pianot. Först kadensen under versen. Sedan en brygga, självklart i moll tänkte jag. Därefter en mäktig refräng. Voila! En namnlös gåpåaktig poplåt tillverkad.

I början av det nya året hade sången blivit så bra att den krävde ett framförande. Detta konstverk måste exponeras! Om man skulle starta ett band som kan spela den på kulturmönstringen i februari...

En sångare, en gitarrist, en basist och en trummis. Jag ville sjunga. Min kompis Filip blev tillfrågad att spela gitarr. Joel (bas) och Pär (slagverk) ringdes också ihop till en första repetition i min källare den 13:e januari. Joel ville inte spela bas. Han ville spela gitarr. Vi hade ingen basist. Filip nämnde dock en två år äldre grabb; Daniel, som spelade gitarr i ett annat band. Den konstellationen fick det bli. Fan vet hur det hade låtit annars.

Ung Kultur Möts

Vi repade ihop oss rätt bra. Fyllda av självförtroende tog vi oss an kulturmönstringen den 19:e februari.

Vi svepte Medis med en sång. "Awake" heter den. Texten i den låten ligger mig varmt om hjärtat.

Vinsten i mönstringen kvalificerade oss till länsmönstringen i april, ryktet om att ett nytt band hade bildats spred sig i staden. Ytterligare tre låtar skrevs. Det var under framträdandet i april som drömmen började för mig. En övertänd publik vid antalet 400 jublade när vi presenterades. Åskådarna var galna när "Scandal Beauty" äntrade scen. Det kändes överkligt. Därpå följde en 3 och 1/2 minuts lång föreställning.

Efter denna succé var det ingen tvekan längre. Vi skulle bli rockstjärnor.

2001/Pine wood green på radion

I augusti 2000 hade vi tolv låtar och var flera spelningar erfarna.

Vi såg oss nu omkring efter en studio att spela in vår första demo i. Det blev Anders Ljudbild, och den tunga debuten, 4 låtar långa 'pine wood green', var färdig i december, efter tre helger av intensivt arbete. I början av nästa år fick vi belöning för vårt slit.

Den 20:e januari 2001 kunde Scandal Beauty avnjutas i riksradio.

I programmet P3 Demo, dit vi skickat ett exemplar av 'pine wood green', hade de fastnat för det första spåret på skivan; "Dare to Dance". Närsom gitarrintrot i pophymnen hördes ur högtalarna var min känsla i magen triumf.

"VI ÄR I RADIO!" skrek jag och hoppade runt i vardagsrummet där vi samlats för att mysa i denna högtidsstund. En sådan merit. Recensenten i radioprogrammet var nästan lika hänförd som jag efter att ha lyssnat på låten: "skitbra", "grymt", "utan säkerhetsbälte" var utlåtanden som trubaduren Ulf Stureson fällde.

Under våren gjorde vi bejublade gig i både Sunne och Åmål, till sommaren skrev jag "Send some greetings", låten som troligtvis har den bästa texten av alla våra sånger, och som upprepade bedriften som låten "Awake" åstadkom för två år sen; att ta sig vidare till länsfestivalen i kulturtävlingen Ung Kultur Möts.

2002/Innocent and untouched - en vindlande resa!

"Send some greetings" inleder demo nummer 2, den mogna och distingerade "Innocent and Untouched". På "Innocent and Untouched", som också den innehåller fyra spår, tog vi oss mer tid till själva inspelningsprocessen jämfört med 'pine wood green'. Låtarna är mer genomtänkta, vi har med piano och stråkar samt ett års ytterligare erfarenhet, på gott och ont. Med en inspelningsperiod som sträckte sig från mellandagarna till januari 2002, är "Innocent and Untouched" en vindlande resa mellan solsken ("Send some greetings"), ballad ("We live our lives"), bitterljuvhet ("I should know") och vrede ("Rainman"); homogeniteten från 'pine wood green' är borta, men energin och känslan finns kvar.

Denna den andra attacken mot Sveriges skivbolag renderade god respons, men skivbranchens lågkonjunktur förse-nade vår oundvikliga upphøjelse till stjärnorna, eftersom de ytliga och snåla bolagen ville ha mer 'bra låtar' innan ett kontrakt kunde bli aktuellt.

Därför rockade vi vidare med spelningar, låtskrivande och rep till den 19:e maj 2002 då en makalös händelse gav oss inspiration till vår bästa spelning någonsin denna ärofulla och passionerade natt...

Town Full of Passion

Denna speciella dag (pingstdagen) skulle en rockfestival gå av stapeln i Medborgarhuset i vår hemstad där dragplåstret var Göteborgsbaserade "The Soundtrack Of Our Lives". De hade tre förband, och vi spelade precis innan dem. Hundratal drev omkring scenen då det var dags för vår introlåt:

"Sweet Hugs" en pianorocklåt med flygande sångmelodi. Jag klämde några inledande ord och satte mig sedan ner vid pianot för att påbörja uppvisningen.

Vad som sedan följde var 40 minuters andlig och känslomässig orgasm som enade bandet och publiken genom det gudomliga påfundet musik. Vår musik. Vi spelade sju låtar och satte eld på stället. Explosion.

Alla fem var överens om att detta var vår bästa konsert hittills.

Efter den kvällen, då några åhörare - bland dem min bror - tyckte att vi överglänste kvällens "huvudattraktion", blev drömmen ännu mer verklig, manisk i längtan att föra oss upp dit vi hörde hemma. Saker blev stressiga, sedan Filip blivit antagen till ett nyzeeländskt universitet, med studier som började i juli. Han ville dra dit, och alltså lämna bandet i ett halvår. Vi kände att vi måste spela in en till demo innan han stack, eftersom ingen visste hur lång tid det skulle ta innan alla var samlade igen.

Ansträngningar för detta mål togs i juni, då vi för tredje gången samlades hos Anders Bergström i Anders Ljudbild, för att spela in två nya epos: "Just rock'n'roll my love" och "Sweet Hugs".

Dessa är sommarlåtar som stinker professionalitet och själ inspelade i svallvågorna till 4 bandmedlemmars student-examen, ett slut på 12 års läxor och plikter, vilket hörs; demon bubblar av frihet och fröjd.

Demons namn: "Town full of passion", åsyftar vår hemstad, Säffle.

"Just rock'n'roll my love" skrevs bara två veckor innan inspelningen började, den kom som ett brev på posten, och Pär hörde den för första gången i studion. Den grönskande kryssarsången förmedlar på ett monumentalt sätt allt som Scandal Beauty står för: kärleken, musiken och dödsföraktet.

Denna sprudlande sommarsaga åtföljdes dock av tystnad och trubbel när hösten kom.

Höstäventyr

"Town Full of Passion" väckte överraskande nog inte skivbolagens förundran när den skickades iväg i augusti. Och

trots oförglömliga och heta spelningar på Stortorget i Säffle, Scensommarrocken i Torsby och Solstadsfestivalen i Karlstad så kom hösten. Nu var inte bara Filip borta från händelsernas centrum, utan även Joel försvann tidigt i september för att söka rikedom på ett slakteri i Norge.

Mitt i all misär hade Pär kallats in till sin värnplikt vid arméns trumkår i mitten av augusti, med hemkomst bara varannan helg, så blott två femtedelar av bandet var hemma. September blev en månad på sparlåga. Men planer fanns på en storslagen hemkomstspelning i november, då Joel skulle återvända.

Och i samband med det officiella släppet av "Town Full of Passion" (14:e oktober) lyckades vi få en intervju med Värmlands folkradio P4, som sänder från Karlstad. Detta var vår radiointervjudebut och den ägde rum den 25 oktober. Jag och Daniel var de enda som mötte upp. "Sweet Hugs" spelades från demoskivan, vi pratade sedan i några minuter och slutligen framförde vi en naken version av "Send Some Greetings" där i studion.

Hemkomstspelningen i november växte sedan till tre spelningar på tre dagar, den 7:e, 8:e och 9:e november 2002, varav den första var en livespelning i P3! Joel kom hem natten innan denna unika spelning.

Precis efter Ekonyheterna klockan 19.00 var det dags att en gång bevisa vår proffessionalitet för massorna.

Vi gav en transcendental akustisk tolkning av "Just rock'n'roll my love" där och då på nattklubben Arenas scen varifrån programmet sändes. Sång och stämsång, två akustiska gitarrer och Pärs pumpande trumspel.

Vad mer kan jag säga? Åh just det, på slutet av låten var rummets atmosfär så euforisk att publiken stämde in i vår ba-ba-kör, så att den genljöd i våra hjärtan resten av kvällen.

De två följande dagarna spelade två gig i Säffle.

Och i slutet av denna kataklysmiska novembermånad, återvände Filip från andra sidan jorden.

Don't you worry

Filip skrev redan i september att han hade fått nog av oinspirerande kulturkurser och att driva runt med studielån. Skolan var inte som han tänkt sig. Följaktligen kunde alla fem medlemmarna samlas den 1:a december i replokalen nere i stan!

Dagen innan skrev jag färdigt en låt som heter Don't you worry.

En studsande gammal dansrytm i öm harmoni med en melankolisk melodi och uppmuntrande lyrik. Vi var maniska. I mitten på december spelade Scandal Beauty sin första svenska låt i Säffle Kyrka.

Det spröda likväl dynamiska mästerverket "Tid att ge" framfördes i samarbete med Säffle Kammarorkester. Det fantastiska stråkkarrangemanget och vårt känslosamma spelande borgade för en drömlig uppvisning den eftermiddagen på julkonserten.

Scandal Beauty visade ännu en sida av sina ständigt växande pretentioner och register.

2003 kom, och vi firade vår treårsdag med ännu en ny låt på gång; den mullrande rockeruptionen "I'm Still Hanging 'Round My Name".

Med två nya sånger och en rastlös Joel på väg att fara till Australien

i februari, gjorde vi oss än en gång redo att begåva våra potentiella välgörare i musikbranschen med vårt ärofulla material. Det var dags att spela in den fjärde demon. Även denna gång anställde vi vår gamle vän Anders Bergström att ta oss dit vi hörde hemma.

2003/Welcome to my sister!

Denna februarimånad resulterade i en ny demo och tre svettiga gig - en hektisk period jämfört med vårlata januari-månad. Inspelningsaktiviteterna började fredagen den 7:e, den följande dagen spelade vi in i studion och hade gig på Galna Tuppen i Säffle tillsammans med vårt broderband People.

En anställd på skivbolaget "Dead Frog Records" med filial i Åmål var där för att se oss och blev imponerad av vår energi på scen. Inspelningarna fortsatte på söndagen. Nästa fredag spelade vi på Karlstadnattklubben Vizit med två andra band, men utan vår dyrbare basist då han hade känningar av tinnitus. Filip hoppade in på basen. En journalist från nöjesnättidningen Outlife skrev: "om de spelar på rätt plats vid rätt tillfälle kan Scandal Beauty gå riktigt långt" i sin recension av aftenen.

Resten av helgen spelade vi in och mixade demon, med en paus under lördagen för UKM 2003. Denna gång rockade vi Medborgarhuset i dess grundvalar med sången av sånger: "Don't you worry", vilket gav utlåtandet 'vårt bästa framträdande hittills' av Jonas Mattsson, musiker. Följande torsdag, den 20:e, efter tre sena vardagsnätter i mixningens tecken, var vår fjärde inspelning "Welcome to my sister" färdig. "Don't you worry" och "I'm still hanging 'round my name" heter de två låtar som är med.

En fotosession för omslaget ägde rum hemma hos mig en dag senare, och vi ska snart skicka detta utbrott av ära och passion i skivbolagens händer. Det kommer att bränna. Planer på att släppa en fullängdare med officiellt släpp i april 2003 smids just nu.

Skandalmusik, "Childhood" och bandminskning

Dessa planer resulterade i ett nytt projekt i Anders Bergströms studio under mars och april: sammanställningen av debutalbumet "Childhood", som skulle släppas i maj. Låtarna hämtades från våra fyra demoproduktioner "Pine wood green", "Innocent and untouched", "Town full of passion" och "Welcome to my sister" och innehöll sålunda 12 sånger. Vissa av sångerna mixade vi om för att skapa den nya bild av dem som framträtt i våra sinnen under åren med bandet. På grund av vår förlorade tro på de etablerade skivbolagens saliggörande effekter skapade vi i april ett eget skivbolag: Skandalmusik. Detta för att komma ifrån det tankarnas beroende av skivbranschens jättar som dittills varit praktexempel på letargi i förhållandet till oss.

Efter en hård marknadsföring inför våra skivsläpp i Säffle, Karlstad och Göteborg vilket innefattade ett marknadsstånd på Säffles vårmarknad (Mårten), reportage i SVT:s Värmlandsnytt, radioreklam i Radio City och intervju i Säffletidningen var världen redo för släppet som skedde onsdagen den 14 maj 2003 i Säffle och måndagen den 26:e maj i övriga världen (Karlstad och Göteborg). Recensionerna lät inte vänta på sig musiktidningen Groove talade om: "Det här tycker jag verkligen om. Det är drag i låtarna och jag blir glad av att lyssna på dem". Skivan gick direkt upp på en andraplats på Säffletoppen, endast slagen av Eddie Meduza, och stannade på listan i flera veckor. Intresset för skivan var så stort att låten "Everything might go wrong" spelades på Radio City Värmland i samband med skivsläppet i Karlstad.

Ny basist och sommarsång

Dock hade vid detta laget en allvarlig avbräck drabbat bandet. Basisten Daniel Askås problem med tinnitus gjorde att han inte längre kunde fortsätta att vara med i bandet. Sökandet efter en ersättare var tvunget att börja, vilket ledde till att spelningarna under denna period var färre. Till sist efter ett ivrigt sållande bland tänkbara kandidater hade en person kristalliserats ut som efterträdare till det mäktiga arv som Daniel lämnat efter sig: Jon Lindgren. Joels engagemang som gitarrist fallerade mer och mer och spelningen i Karlstad den 29:e maj 2003 på Landsbylarm blev hans sista. Den nya konstellation som tog sig an sommarens äventyr var sålunda den som än är verksam idag: Jon Lindgren på basgitarr, Filip Arvidsson på elgitarr, Pär Jonason på trummor och Tomas Karlsson på sång. Sommaren 2003 bjöd

på repetitioner för att spela ihop konstellationen samt en ny vidunderlig sång: At sunrise to eternity. Denna kataklysmiska uppväxtskildring och samtidsdokument från sommarens upplevelser kopplad till ungdomsdrömmar om en stor framtid även i Säffles västra delar hade sitt premiäruppförande på spelningen vid Stenmagasinet i Säffle i augusti. Det blev giggets sista låt och refrängen flög upp mot den blå sommarhimlen. En vecka senare uppträdde vi på Hamncompagniet i Åmål innan sommaren tog slut och en splittring infann sig.

Göteborg under det mörka halvåret

Med hösten började jag mina studier vid Göteborgs universitet och flyttade alltså från hemstaden, denna inspirationskälla den 31 augusti 2003. Hösten bjöd inte på mycket, mest en orientering i Göteborgs popliv, sökande efter klubbar, skivbolagskontor och annat intressant för ett popband. Försäljningen av Childhood-skivor fortgick visserligen och även raggandet av spelningar. Detta raggande var dock länge utan resultat. Först i slutet av januari kom ett genombrott i sökandet. Och innan vårdagjämningen hade tre spelningar trillat in, samtliga i mars 2004: den 3:e, 12:e och 18:e. Den förstnämnda utspelade sig på Jord i Göteborg och var vår debutspelning i denna stad. En massiv reklamkampanj inför spelningen genomfördes; artikel i Göteborgsposten, affischuppsättning och telefonsamtal till skivbolag, media och spelningsarrangörer om att komma och spana in oss. Jord var välfyllt när Scandal Beauty sänkte sina vingar över popscenen. En personlig och elektrisk spelning följde, och Göteborg hade öppnats för våra ögon. Redan 9 dagar senare följde ett gig på Chalmers Lindholmen, vårt andra Göteborgsgig och den 18:e spelade vi på Ung Företagsamhetgalan på Nöjesfabriken i Karlstad. Spelningstorkan var över.

2004/Vid soluppgång till evighet

När inspirationen så slutligen gjorde ett återintåg i mitt sinne och tre låtar dök upp i april, i maj och i juni insåg vi att inspelandet av ett till alster inte låg långt borta. Den nya banduppsättningen var samspelt och den 11-15 juli spelade vi in fyralåtsskivan "At sunrise to eternity" hos Anders Ljudbild. Detta kändes som en nystart för vår musik, då eftersvallningarna efter det mäktiga skivsläppet föregående år gjort att vi länge arbetat för den skivans framgång. Nu hade hungern på nya mål äntligen gjort sig hörd. Tre Säfflespelningar avslutade sommaren, med ös, svett och musikalitet. Vid den tredje spelningen på Säffles nya festival i Furuskogsparken, kallad Frispel var publiken uppe i hundratalet under stjärnhimlen när vi från en upplyst scen "bjöd på en så gnistrande scennärvaro och en så pumpande själfylld rock, att dess like aldrig förr ekat ut över Furuskogsparken" som ST:s recensent uttryckte det. Självförtroendet var sålunda på topp när en ny höst i Göteborg närmade sig.

Inspiration och fler spelningar

Hösten visade sig bli en motsatt upplevelse gentemot den föregående. Mellan september och december skrev jag sex nya låtar och bandet hade tre spelningar; två i Göteborg och en i Karlstad. Vi besökte till exempel Jord en andra gång den 17:e november 2004 nu med ännu mer bravur än under vårt första besök. Stället var smockat med folk och vi hade flera nya låtar att bjuda på. Allsångsstämning uppkom två gånger under konserten och publiken skrek efter mer i flera minuter efter vårt sista nummer den kvällen. Göteborgs popscen hade bekantat sig på allvar med detta nya band. Rockdrömmen kunde inte kuvas efter ett sådant bemötande. Framåt jullovet hade det med tanke på den låtmängd som producerats under hösten blivit dags för ytterligare en studiosession hos Anders. Dock gjorde tidsbrist och diverse resor bland medlemmarna en sådan session omöjlig. Det nya året inleddes dock med en spelning på Mejeriet i Säffle redan på nyårsdagen 2005. Skoj att komma hem och spela igen efter den mondäna höstsäsongen.

2005/Värmöjligheter och ny demo

Planerna på en sjätte demoskiva sattes i verket de två första helgerna i mars 2005. Tack vare ankomsten av monsterhiten "Dreamchild" onsdagen den 16:e februari till pianot i källaren på mitt studenthem i rikets andra stad fanns dessutom en klar kandidat till förstaspåret på detta epos. Skivan "Dreamchild" innehåller fyra sånger precis som föregångaren "At sunrise to eternity", varför produktionen av dessa två skivor inneburit vår snabbaste skivsläppperiod, då det endast låg åtta månader mellan inspelningen av de två. Låten "Dreamchild" inleds med en wurlitzer som ger en oskuldsfull antydning om 1972 innan gitarrskriket ohjälpligt kastar in en i det samtida 2005.

I april månad kontaktades bandet av en spelningsarrangör vid Stockholms universitet. Arrangören hade stora planer på att ordna en musiktävling på nätet, där intresserade fick rösta på ett antal olika band utifrån smakprov på bandens låtar. De som fick flest röster skulle få spela i Stockholm på det anrika Stampen i Gamla Stan. Vinnaren skulle dessutom få 3000 kronor. Efter några veckors omröstning bland besökare på vodes.net korades Scandal Beauty som segrare i tävlingen!

Huvudstaden och hemstaden

Vår första spelning i huvudstaden bokades till att bli på Stampen den 19:e maj 2005. Veckan dessförinnan, den 11:e maj erövrade vi Jord i Göteborg en tredje gång. Med scendyk som vanligt. En intressent från bokningsbolaget Motor beskådade bandet där och då i den entusiastiska publiken och ansåg att Scandal Beauty var "Bra men spretiga". På torsdag nästa vecka styrde vi så kosan österut till rikets huvudstad. Vi spelade sist och längst av alla band i egenskap av vår seger i tävlingen. Publiken dansade och var vild, och mellansnacken hölls på engelska, eftersom en stor del av auditoriet härstammade från utlandet. Kärlek över gränserna sålunda, och en fruktbar relation mellan Stockholm och Scandal hade inletts.

Ja, kärleken var verkligen tvungen att hålla över gränserna på ett påtagligt vis under första delen av sommaren 2005. Om bland annat detta handlar konstverket "I don't know what we had" som skrevs vid pianot i Säfte den 22:a juni, i åminnelse av svunna och nuvarande tider. Den svängiga låten kallades för "den självklara hitten" i en recension senare samma år. Texten i sista versen av låten är jag exceptionellt nöjd med. Sången fick sitt uruppförande för publik under bandets svettiga spelning på Mejeriet den 15/7. Dryga två veckor senare, den 30 juli återvände Scandal Beauty till Stortorgsfesten efter några års frånvaro från detta evenemang.

Vädret var kasst men rock'n'rollen visade naturligtvis ingen pardon med sakernas tillstånd utan värme och mani spreds från scenen när Scandal radade upp godbitarna ur sin digra låtskatt för publiken där på torget. Ett mäktigare gig lurade dock i faggorna bara 12 dagar senare, något vi var ovetande om när vi klev av scenen där på Stortorget.

Göteborg kapitulerar

En spelning på anrika rockklubben Sticky Fingers damp nämligen ned den 2:a augusti. Sticky Fingers är Göteborgs bästa och mest kända rockklubb och Scandal Beauty hade bokats för ett gig på torsdagsevenemanget Klubb Stereo den 11:e augusti. Lycka och gamman hos bandet således, detta var definitivt en god utveckling för Scandal och ett tydligt steg framåt i karriären. Nerverna satte igång på ett sunt sätt under den vecka som följde.

Spelningen var kataklysmisk. Överträffade, enligt bandet själva, alla tidigare spelningar. Stämningen var manisk inne på klubben under giggets förlopp, folk skanderade "Scandal, Scandal, Scandal" och människor vi aldrig sett innan kom fram efteråt och gratulerade till en kanonspelning. Kärnan i bandet kom fram under spelningen: kärleken, manin och den okuvliga optimismen. Publiken tackade och tog emot. De fattade vad det handlade om. Spelningen var ett bevis på kvaliteten som bandet uppnått under sina år och blev en mäktig drivkraft för vidare landvinningar inom musikbranschen.

Två dagar senare var det dags igen, festivalen Frispel gick av stapeln i Furuskogsparken i hemstaden och vi susade in fortfarande höga på Sticky Fingers-kataklysmen och fick sommarkvällen att svänga.

Sommaren tog slut och ännu en höst i Göteborg väntade. I september skrev jag energipaketet "Days go by you", en hänsynslös popdänga på 2.43 vilken krävde inspelning. Och hösten skulle visa sig bli produktiv i skivhänseende: två singlar spelades in i Anders Bergströms studio tre helger i oktober och november. Den första singeln, "Alone in the light" innehåller de två låtarna "Days go by you" och "I don't know what we had" och den andra singeln innehåller julballaden "Tid att ge" (som väntat på inspelning i tre år). Detta är bandets första singel på svenska.

Göteborg lockade än en gång med musik och glädje den 17:e november, då anrika Stora teatern slog upp portarna för Scandal Beauty. Vi spelade på evenemanget Comeoutandplay, en scen för osignade band och hade där en intressant från musikbranschen på besök. Utlåtandet från densamma var "Bra med energi" och "Days go by you" som då blev premiäruppförd lämnade ingen i publiken besviken.

Nya singlar

De två singlarna släpptes för försäljning i Säffle, Göteborg och Karlstad två veckor senare och sålde relativt bra i julhandeln, "Tid att ge" fick också radiotid i P4 Värmland. NWT uppmärksammade bandets talang i en artikel den 9/12. Under jullovet när alla samlats i hemstaden för ferieförlustelser spelade Elias Rehnman in en musikvideo med Scandal Beauty. "My limitation" var den utvalda sången och scener spelades in framför tåg, på gator och i stängda skolor i Säffle och Åmål. Samma sång blev också föremål för Anders Bergströms musikproduktionsfingrar när "My limitation (Radio Edit) spelades in och färdigställdes i samma veva. Denna sång är en kortare och syntinfluerad version av originalet. "Alone in the light" recenserades också på nättidningen Musiklandet.se och fick betyget 4/5 med utlåtanden som "Alarmerande bra, skicka debutskivan". Detta stärkte bandets självförtroende ytterligare.

2006/Nya gigs vid horisonten

I början av februari var det dags för ytterligare en spelning i Göteborg, på Henriksberg. Scandal Beauty gick upp i eliminationsrundan av Emergenza - en internationell musiktävling - och kvalificerade sig i och med den kvällens kraftuppvisning till stadssemifinalen i maj. Bandet gjorde ett 20-minutersset och förtrollade publiken "They were fookin' best, you don't need to count the votes" sa en engelsktalande för oss okänd man ljudligt i publiken efteråt. Han, liksom många andra, hade den kvällen fattat vad det handlade om. Emergenza rullade vidare, med Scandal på tåget.

I slutet av mars avlade bandet visit i Karlstad igen. Detta gig hölls på UNO, och massor av tonåringar var i publiken, ivriga att uppleva liveattacken med Scandal. Konserten och släppet av "Alone in the light" hade varit föremål för två radiointervjuer i två olika stationer som sändes dagen innan kalaset. Regional media hade upptäckt musikens kvalitet och bandets positiva vibbar. Konserten var ett femlåtarsutbrott med "Days go by you" som maniskt hitavslut. Knappt 100 personer fick Scandals sväng och gav bandet ett kärleksfullt mottagande. Ett storslaget gig, kom vi överens om efteråt. En "magisk liveupplevelse" ansåg en ung artist i publiken.

I april spelade bandet i Göteborg en gång till och i Uppsala för första gången. Uppsalaspelningen var lång och inleddes med den nya sången om hopp, "Twilight" som premiäruppfördes. Spelningen efter denna var Emergenza-semifinalen i Göteborg. Trots en massiv liveshow misslyckades bandet med att kvala till nästa runda. Istället laddades batterierna inför den annalkande sommaren, som hade några mycket spännande gig på lut.

Flytt och närhet

Med tre nya sånger, en ny demoinspelning på gång, och två stora spelningar i juli och augusti såg sommaren grym ut för oss. De stora spelningarna var på Sveriges näst största festival, Arvikafestivalen och på EM-festen i Göteborg. Ett par konserter skulle förutom dessa ges i Säffle. I juni repade vi de nya sångerna och gladdes åt solen. Men tidigt i juli förändrades saker radikalt och tungt. Filip, gitarrist i bandet sedan starten, meddelade att han skulle sluta i bandet. Han hade blivit antagen till studier för att bli vildmarksguide i Åre och ville flytta dit. Det var ett hårt slag. Filip var en originalmedlem i bandet och nu var vi tvungna att leta efter en ersättare. Den vemodiga balladen "Stay close" skapades genom denna händelse. "I went out, seeking believers, to try to replace what could be replaced..."

Filips sista gig skulle bli EM-festen i augusti. Innan det spelade vi på Harrys i Säffle och på Arvikafestivalen den 14:e juli. Det var skönt att stå på scenen i kvällssolen, kolla ut över festivalbesökarna och spela musiken. Mannen som bokade oss tyckte att vi bara blev bättre och bättre. Vi höll med.

I augusti spelade vi in tvålåtarndemon "Bombs may conquer" i Speedball Studios i Karlstad. Låtarna som inkluderades där var "Bombs may conquer" och "The Escape". Filip spelade också sina sista spelningar. Den femte augusti rockade vi festivalen Frispel för tredje gången, och spelningen blev ett firande. Under vår konsert kom fler och fler folk från parkens vidd fram till scenen och diggade musiken, och vi som band njöt av att spela utomhus i hemstaden, spridande glädje och glöd. Två scendyk i den glada skaran summerade kvällen. Trots Filips avhopp visade vi att kärleken och musiken var vad det handlade om.

Fortsättning följer

Följande helg spelade vi i Göteborg och repade för första gången med en ny gitarrist. EM-festspelningen hölls nere på Frihamnspiren i ett stort tält under regn, men trots detta kom runt 60 personer och kollade in oss. Det var ett ärofyllt farväl till vår gitarrist, tät atmosfär, entusiastisk publik, klättringar upp i ljusriggen och transcendentala solon från Filips händer. Publiken ropade efter mer, när vi lämnade scenen, nöjda med sakernas tillstånd. Nästa dag började en ny era. Vi repade med Alexander Goldmann, en vän jag lärt känna genom min studentkör, i en replokal i Göteborg. Alex hade vad vi sökte, och några dagar senare gjorde han sin första spelning med bandet. Det var en kort konsert, utomhus i Kristinehamn, en tävling som Scandal vann. Priset var en plats i finalen av tävlingen, vilken skulle hållas i Arvika den 30:e september. Alex var nu med på tåget.

I augusti bokades vi också för vår andra spelning i Stockholm. Arrangören ringde mig personligen och undrade om vi var intresserade av att spela på Alcazar, i källaren på anrika Nalen, den 18:e oktober. Vi sa ja. Ett andra besök på Sticky Fingers den 4:e oktober gjorde den tidiga hösten komplett på gigfronten. I september repade vi i Säffle för att få in Alex i låtarna. Arvikaspelningen var bra, många i publiken höll oss som favoriter i finalen, men det gjorde inte juryn. Trots de fina recensioner av "Days go by you" som vi fått i en demopanel tidigare under dagen; "den första omedelbara låten här idag", "sångargen är en stjärna" och "jag kommer att hålla koll på det här bandet i framtiden", så lämnade bandet Arvika utan seger. Bra då att Sticky Fingers ännu en gång släppte Scandals svett, energi och mani fri den 4:e oktober. Vi hade kvällens största publik av de fyra band som spelade där och då, och känslan i såväl band som publik var att spelningen rockade massivt och glatt.

Efter det började vi repa i vår nya replokal i Göteborg, som vi fixat genom Alex. Alcazar och Stockholm var nästa stopp. Vi upptäckte att det var något speciellt med huvudstaden. Vårt 25 minuters-gig lämnade publiken skanderande "En gång till" så länge att vi spelade ett extranummer för första gången på månader. Valet föll på "Days go by you", och nya fans sällade sig till Scandals växande supporterskara.

Säger't,

/ Tomas, Scandal Beauty